

[Ole Bernt Henriksen]

bad om denne time-out, der jo ikke førte til nogen som helst ændringer i standpunktet hos oppositionen.

Vi er snart ved at være nået dertil, at spørgsmålet ikke er, om oppositionen skal vælte regeringen, men om regeringen bliver nødt til at vælte oppositionen.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Jeg vil gerne gøre opmærksom på 2 oplagte urigtigheder i hr. Ole Bernt Henriksens tale. Der er ikke tale om, at socialdemokratiet i denne sag på nogen måde er i splid med sig selv. Det er en enstemmig beslutning. (*Afbrydelse: Højere!*). Er der nogen, der vil sige noget? Jeg ved ikke, hvem der reagerer over styrken i højtalerne, men nu er den sat op, kan jeg høre.

Jeg vil gerne gentage – jeg håber, at formanden ikke har regnet det med til taletiden – at det, jeg har givet udtryk for her, er en enstemmig opfattelse i den socialdemokratiske gruppe, også dækkende alle tidligere ministre. Den slags urigtige påstande, man fylder de borgerlige aviser med og kolporterer her, bliver ikke rigtigere af, at hr. Ole Bernt Henriksen stiller sig op og vigter sig med dem fra talerstolen. Det er det ene, jeg gerne vil sige.

Det andet, jeg gerne vil sige, er, at det er nu engang udenrigsministerens opgave at føre den markedspolitik, der er flertal for i folketinget, og hvis de konservative nægter det, så kan de simpelt hen ikke regere dette land. De skal føre den udenrigspolitik, den markedspolitik, der er flertal for i folketinget.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Hr. Ole Bernt Henriksen anvendte et udtryk, som forbavsede mig noget, idet han talte om det demokratiske flertal herinde, som socialdemokratiet åbenbart nu havde lagt sig ud med. Jeg vil godt have at vide: hvad mener hr. Ole Bernt Henriksen med det? Mener han, at der er et mindretal her, som ikke er demokratisk, som ikke støtter demokratiet? Kan hr. Ole Bernt Henriksen nævne mig ét medlem i dette ting, som ikke har protesteret mod den undertrykkelse, som finder sted i

Polen? Kan hr. Ole Bernt Henriksen nævne mig ét medlem, som ikke har støttet Solidaritet og den frie polske fagbevægelse? Det er hr. Ole Bernt Henriksen ikke i stand til. Når det drejer sig om selve hovedsagen: frihedsrettighederne i Polen, bekæmpelse af undertrykkelsen af den polske fagbevægelse, så er dette ting enigt. Men det kan godt være, at der er nogle, som er indstillet på at anlægge samme målestok, uanset hvor undertrykkelsen finder sted, mens der er andre, som har én alen ét sted og en anden alen, når det drejer sig om El Salvador osv. Det skal jeg ikke komme ind på. Men hr. Ole Bernt Henriksen kan ikke køre på, at der her i dette ting er et demokratisk flertal – underforstået: og et ikke-demokratisk mindretal. Det er demagogi.

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg lagde mærke til, at hr. Ivar Nørgaard på intet væsentligt punkt gendrev den – og jeg forsikrer: meget velmente – kritik af socialdemokratiet. At socialdemokratiets folketingsgruppe og de tidligere ministre er enige i det, der bliver sagt nu, synes jeg da kun gør tingene så meget desto værre.

Til hr. Gert Petersen vil jeg sige, at det var nu ikke ment som en anklage. Jeg forstår egentlig ikke, at hr. Gert Petersen kom herop, for jeg ville da tælle hr. Gert Petersen blandt det demokratiske flertal, der er her i denne sal. Jeg forstår ikke synspunktet. Jeg vil da mene, hr. Gert Petersen er demokrat, i høj grad, men det kan godt være, at vi er nogle, der i denne sag er noget mere aktive end hr. Gert Petersen.

Arne Christiansen (V):

Dagens debat falder efter min opfattelse naturligt i to afsnit. Selv om det ikke just fremgik af den socialdemokratiske ordførers tale, må det overordnede emne naturligvis være situationen i Polen og konsekvenserne heraf for de vestlige demokratier, der ønsker at markere en stilling til dette.

Hidtil er det sket gennem EF-sanktioner. En sådan markering har, som det vil være bekendt, socialdemokratiet nu været med til at hindre, fordi man, efter at partiet er kommet i opposition, er på vild flugt fra tidligere